

מועד קטן כה. (שורה 5 ברחבות) עד כה: (שורה אחרונה)

ביאורים

חליצה – אישה שהתאלמנה מבעלה ללא ילדים נשאת קשורה עדיין למשפחת המת. ניתן להשתחרר ממצב מיוחד זה (הקרוי זיקה) בשני דרכים: דרך אחת: להעמיק את הזיקה - על ידי כך שאחד מאחי הנפטר ייבם אותה (יקח אותה לאישה ע"י ביאה). דרך שניה: להשתחרר מהזיקה - על ידי כך שהיא תחלוץ לאחד מאחי הנפטר.

כדי לחלוץ - צריך רגל. אם אין לאחי הנפטר רגלים או שרגליהם הפוכות לא ניתן לחלוץ. (ואם הם או היא אינם רוצים להתחתן חייבם לייבם אותה ואז לגרש אותה).

ולכן:

- רב חסדא לא נתן להניח ס"ת על מטתו של רב הונא לאחר מותו.
- ר' יצחק לא נתן להניח ס"ת על מטתו של רב חסדא לאחר מותו.
- כשרב הונא רצה לשבת על מטה שס"ת היה מונח עליה, הוא הזיז את הס"ת למקום אחר.

אסור לישב על מיטה שספר תורה מונח עליה.

הספד ר' אבא על רב הונא:

ראוי היה שתשרה עליו שכינה, אלא שהיה בבבל.

אמנם יחזקאל הנביא התנבא בחו"ל אבל זה היה באופן חד פעמי. (וראה עוד ברש"י)

כבודו של חכם שנפטר:

- להוציאו דרך פתח הבית דוקא ולא לשלשל מטתו דרך הגג.
- לא להסירו מהמטה הראשונה שהונח עליה.

ברייתא

ארון עם המת העובר ממקום למקום:

ולכן היו אמוראים שלא יצאו לקראת ארונו של ר' הונא כיוון שחשבו ששלדו לא קיימת.

רק אם שלדו קיימת: עומדים עליו בשורה, ואומרים ברכת אבלים ותנחומי אבלים.

מיתת חכמים משפיעה על העולם כולו – אפילו מבחינה פיזית.

על רבו המובהק שלימדו את רוב חכמתו: 'יושב שבעה' יום אחד. (ומקצת היום ככולו)

תופעות 'טבע' שקרו במיתת החכמים הבאים:

- רבי אבהו: ירדו מים מעמודי קיסרי (כאילו היו בוכים עליו).
- ר' יוסי: שפעו מרזבי צפורי דם.
- ר' יעקב: נראו הכוכבים ביום.
- ר' אסי: נעקרו כל האילנות.
- ר' חייא: ירדו אבנים של אש מהרקיע.
- ר' מנחם ברבי סימאי: פרצופי הצלמים נימוחו.
- ר' תנחום בר חייא: נתקצצו כל האנדרטות.
- ר' אלישיב: התרבו הגנבים מאוד.
- רב המנונא: ירדו אבני ברד מהרקיע.
- רבה ורב יוסף: נשברו גשרי פרת.
- אב"י ורבא: נשברו גשרי דגלת.
- ר' משרשיא: גדלו קוצים בדקלים.